

ISTEN IGÉJE SZERINT ÉLNI

Június 20., szombat délután

János is, Júdás is Krisztus hitvalló követőit képviselik. Mind a két tanítványnak egyforma alkalma volt, hogy szemlélje és kövesse az isteni mintaképet. Egyformán szoros kapcsolatban éltek Jézussal; kiváltságuk volt, hogy tanításait hallgathatták. Mindkettőnek a jelleme igen fogyatékos volt, de hozzáférkőzhettek az isteni kegyelemhez, amely tulajdonságaikat átalakíthatja. Mialatt azonban egyikük alázatos szívvel tanult Jézustól, a másik kimutatta, hogy nem cselekvője, csupán hallgatója az Igének. Egyikük naponként meghalt „én”-jének, legyőzte a bűnt, és az igazság megszentelte életét; viszont a másik – mivel ellenállt a kegyelem átformáló erejének – önző vágyainak engedett, tehát teljesen Sátán rabszolgájává vált.

Ahogy János életéből kitűnik, a jellem ilyen átalakulása mindenkor a Krisztussal való kapcsolat eredménye. Bármilyen fogyatékoságai legyenek valakinek, ha őszinte tanítványa Jézusnak, jellemét az isteni kegyelem hatalma átalakítja és megszenteli. Mialatt mintegy tükörben szemléli az Úr dicsőségét, átalakul dicsőségről dicsőségre, amíg hasonlóvá válik hozzá, akit imád. – *Az apostolok története*, 558–559. o.

Aki nem csak hallgatója, hanem betöltője is Jézus Krisztus szavainak, annak jellemén meglátszik a Szentlélek munkája. A Lélek belsőre gyakorolt hatása a külsőn, a magatartáson is megmutatkozik. A keresztény emberek élete Krisztussal együtt el van rejtve Istenben, aki a magáénak vallja őket: „Ti vagytok az én tanúim.” Arról tesznek bizonyosságot, hogy Isten ereje munkálkodik a szívükben, és alakítja magatartásukat. Cselekedeteik annak bizonyítékai, hogy Lelke munkálkodik az emberi lélekben, és a körülöttük levők meggyőződhetnek arról, hogy ezek az emberek Jézus Krisztus példáját követik. Az Istennel kapcsolatban levő ember a Szentlélek erejének csatornája... A belső, lelki élet a magatartásban is megmutatkozik. – *In Heavenly Places*, 22. o.

Sokan azok közül, akik Krisztus nevét hívják segítségül, ahelyett, hogy Mesterük nyomdokait követnék, a saját szalmalángjuk szikráinak fényében járnak. Jellemük nem igazodott ahhoz, amit Jézus Krisztus bemutatott az Isten iránti őszinte és tiszta szeretetre, valamint az elbukott ember iránti szeretetre vonatkozóan. Nem hiszik Isten szavát, és nem is azonosulnak Jézus érdekeivel. Nem vált szokásukká beszélgetni Mesterükkel, nem kérnek tőle tanácsot és vezetést annak érdekében, hogy megtanulják, hogyan kell jól meghatározott, keresztény életet élni. – *Lift Him Up*, 124. o.

Június 21., vasárnap – Isten élő Igéje és a Szentlélek

Isten Lelke az embernek adott erők és képességek által munkálkodik. Önmagunktól nincs erőnk, hogy szándékainkat, vágyainkat és hajlamainkat összhangba hozzuk Isten akaratával. Ha azonban készek vagyunk arra, hogy „készségesekké tegyen bennünket”, akkor az Üdvözítő elvégzi helyettünk; „lerontja az okoskodásokat és minden magaslatot, amely Isten ismerete ellen emeltetett”, és foglyul ejt „minden gondolatot, hogy engedelmeskedjék a Krisztusnak” (2Kor 10:5).

Aki erős, kiegyensúlyozott jellemet akar építeni, és minden tekintetben biztos alapon álló kereszténnyé óhajt válni, annak késznek kell lennie, hogy Krisztusért mindent odaáldozzon, mindent megtegyen, mert az Üdvözítő nem fogadhat el megosztott szolgálatot. Naponta kell megtanulnia az alázatos odaadás jelentőségét. Isten Igéjében kell kutatnia, lényegét meg kell értenie, és engedelmeskednie előírásainak. Csakis így juthat el a keresztényi tökéletességre. Napról napra Isten munkálkodik vele, csiszolja jellemét, amelynek meg kell állnia a végső próba órájában. Viszont a hívő napról napra bizonyosságot tesz emberek és angyalok előtt, hogy mit tehet az evangélium az elesett emberekért. – *Az apostolok története*, 482–483. o.

Isten munkatársai az akarata iránti teljes engedelmisségben éljenek. Veszélyes a Mindenható ellen munkálkodni. De sajnos az ember szeretne a maga módján dolgozni, saját belátása szerint megvalósítani az isteni tervet. Azonban nem érvényesíthetjük saját akaratunkat és nem járhatjuk a saját utunkat. Isten dolgozzon bennünk, általunk és mellettünk. Legyünk agyag a kezében, hogy átformálhasson hasonlatosságára.

Szívünket teljes mértékben szenteljük meg Őelőtte. Ne próbáljuk a saját utunkat járni, saját akaratunkat követni. Isten azért adta igazságát, hogy megszenteljen, csiszolja és nemesebbé tegye teljes lényünket. – *This Day Whit God*, 65. o.

Isten zászlóvivőiként a keresztényeknek el kell különülniük a világtól, hogy életükben megmutatkozzon Krisztus átfórmáló kegyelmi munkájának a hatása. Arra hívtak, hogy maradjanak Jézus mellett, és legyenek a világ, az angyalok és az emberek előtt az örök lakhelyek ékes képviselői. Kínálják fel a világnak az élet Igéjét, figyelmeztessék az embereket, és mutassanak rá az isteni törvények kötelező voltára. Isten óhaja az, hogy szolgálói mindenekelőtt a világ törvényeinél magasabb rendű isteni törvénynek engedelmeskedjenek, mivel a törvény jellemének a kifejeződése...

Az Úr a Szentlelkét fogja árasztani mindazokra, akik készek együtt munkálkodni Ővele, hogy ápolhassák tehetségeiket és ajándékaikat a magasztos élet érdekében. – *That I May Know Him*, 305. o.

Június 22., hétfő – Tanuljunk Jézustól!

Aki tisztában van gyengeségével, az a magáénál nagyobb hatalomban bízik. És amikor Istenre tekint, Sátánnak már semmi hatalma sem lehet fölötte. Aki azonban önmagában bízik, könnyen vereséget szenved. Ne feledjük, hogy ha nem figyelünk az isteni figyelmeztetésekre, akkor bukás vár ránk. Krisztus nem őrzi meg a sebektől azokat, akik szükségtelenül is az ellenség területére lépnek. Az önelégült embert – aki úgy jár el, mintha Istennél is jobban tudná, hogy mi a teendője – hagyja előrehaladni feltételezett erejével. Ennek azonban szenvedés lesz a következménye, de akár veszteség és halál is. Az ellenség a küzdelemben a gyenge pontokat keresi, és ott indít elkeseredett támadást. A kereszténynek nem szabad megengednie, hogy védelmi rendszerében gyenge pontok létezzenek. Olyan erősítésekből építsen maga köré védőfalat, amelyeket a Szentírás kínál fel mindazoknak, akik Isten akaratát cselekszik. A megkísértett lélek győzelmet arat, ha annak példáját követi, aki a következő szavakkal válaszolt a kísértőnek: „Meg van írva.” És biztonságban lehet az „Így szól az Úr” kijelentés védelme alatt is. – *Our High Calling*, 307. o.

Sátán ezekkel az ihletett szavakkal jött: „Mert meg van írva: Az ő angyalainak parancsol felőled, hogy megőrizzenek téged; és: kezükben hordoznak téged, hogy valamiképp meg ne üssed lábadat a kőbe.” (Lk 4:10–11) Sátán azt kívánta, hogy Jézus vakmerően bízzon Isten kegyelmében, és kockára tegye életét küldetésének elvégzése előtt. Remélte, hogy kudarcot fog szenvedni, de e terv sokkal mélyebb alapú volt annál, hogy Sátán legyőzhette vagy megghiúsíthatta volna.

Krisztus példaképe minden kereszténynek. Amikor kísértés veszi körül őket, vagy jogaikat kétségbe vonják, azt türelmesen kell elviselniük. Ne gondolják, joguk van ahhoz, hogy az Úrhoz kiáltsanak, mutassa meg hatalmát, hogy kivívják a győzelmet ellenségeik felett, hacsak az az Úr dicsőségét nem szolgálja. Ha Jézus levetette volna magát a templom ormáról, nem dicsőítette volna Atyját, mert senki sem látta volna tettét, csak Sátán és Isten angyalai. Jézust kísértette az a gondolat, hogy megmutassa hatalmát legelkeseredettebb ellenségének, de ezzel leereszkedett volna ahhoz, akinek a legyőzésére jött. – *A megváltás története*, 199. o.

A világegyetem láthatta az élet Fejedelme által választott fegyvereket, a Szentírás szavait: „Meg van írva”. De a világ fejedelmének fegyvereit is: a hazugságot és az ámítást. Láttá az élet Urát, amint az igazság, az őszinteség és a tisztesség útjára lép, miközben e világ ura ravaszsággal, titokban használja erejét, és botrányt, ellenségeskedést, bosszúállást gerjeszt. A világegyetem lakói láthatták azt, aki az igazság zászlóvivőjeként mindent, még az életét is feláldozta azért, hogy az igazságon ne essen csorba, amíg a lázadás zászlóvivője továbbra is vádakkal illeti az igazság Istenét. – *Reflecting Christ*, 60. o.

Június 23., kedd – Jézus vagy a Szentírás?

Krisztus kijelentette, hogy az Ótestamentum igazságai éppen olyan érvényesek, mint az újtestamentumi igazságok. A világ Megváltója volt már a világ keletkezésekor, és ugyanaz ma is. Mielőtt emberi testet öltött, és lejött a földünkre, az evangéliumot emberek hirdették: Ádám, Sét, Énok, Metuséla és Noé. Kánaánban Ábrahám terjesztette ugyanazt az üzenetet, Lót pedig Sodomában, majd a hívők nemzedékről nemzedékre hirdették az eljövendőt...

Amikor Jézus bemutatta a tanítványoknak a feltámadására utaló igazságokat, „elkezdvén Mózesről és minden prófétáktól fogva, magyarázza vala nékik minden írásokban, amik Őfelőle megírattak” (Lk 24:27). Az igazság új eseményeinek ragyogó fénye megdicsőítette a régi igazságokat. Lényegében, aki elutasítja vagy figyelmen kívül hagyja az új igazságokat, az nem ismeri a régieket sem. Számára nem életerőt, csupán élettelen külsőségeket jelentenek. – *Lift Him Up*, 306. o.

A Jézusban levő igazságot csupán tapasztalni lehet, de megmagyarázni soha. Magassága, szélessége és mélysége felülmúlja értelmünket. Képzeletünket a végsőkéig feszíthetjük, akkor is csak elmosódott körvonalait láthatjuk Krisztus megmagyarázhatatlan szeretetének, amely olyan magas, mint az ég, de lehajolt a földre, hogy Isten képmását belevése az emberbe.

Megérthetjük azonban mindazt, amit Isten könyörületességéből el tudunk viselni. Jézus irgalmassága kitárulkozik az alázatos, bűnbánó lélek előtt. Irgalmasságát annyira értjük meg, amennyire értékeljük értünk hozott áldozatát. Ha alázatos szívvel kutatjuk Igéjét, a megváltás magasztos mondanivalója kitárulkozik előttünk. Szemlélődésünk közben fénye csak nő, és miközben vágyakozunk megérteni, egyre magasabb lesz, és egyre mélyül.

Az életünk váljon eggyé Krisztuséval! Merítsünk állandóan belőle! Együnk az élő kenyérből, amely a mennyből szállt alá, és igyunk a forrásból, amely mindig árasztja örökké friss, gazdag kincseit! Ha állandóan az Urat nézzük, és hálaadó, dicsőítő szívünket hozzá emeljük, hívő életünk mindig élénk lesz. Imáinkban Istennel beszélgetünk, mint barát a baráttal, és Ő maga mondja el nekünk titkait. Gyakran elfog bennünket valamilyen kellemes, boldog érzés: Jézus jelenlétének tudata. Sokszor átforrósodik a szívünk, amikor közeledik hozzánk, hogy beszélgessen velünk, mint ahogy Énokkal társalgott. Amikor a hívő ember életében mindez valósággá válik, az élete olyan egyszerűségről, alázatosságról, szelidségről és szerénységről tanúskodik, amelyből társai megláthatják, hogy Jézussal volt, és tőle tanult. – *Krisztus példázatai*, 129. o.

Június 24., szerda – Csendes idő Isten Igéje mellett

A Krisztusban való élet a lelki nyugalom élete. Nem mindig az elragadtatás érzése, de legyen állandóan békés, bizalommal tele. Reményetek

nem önmagatokban, hanem Jézusban van. Gyengeségeteket kiegészíti az Ő ereje, tudatlanságotokat az Ő tökéletessége. Azért ne magatokra, hanem Krisztusra tekintsetek! Foglalkozzanak gondolataitok a szeretetével és jellemének tökéletességével! Jézus önmegtagadása, aláztossága, tisztasága, szentsége és leírhatatlan szeretete legyen a tárgy elmélkedéseteknek. Csak akkor alakulhatunk át képmására, ha Őt szeretjük, a példáit követjük, és teljesen rábízunk magunkat.

Krisztus ezen szavaival: „Maradjatok énbennem...”, a nyugalom, az állhatatosság és a bizalom gondolatát akarja kifejezni. Ilyen meghívással fordul hozzánk: „Jöjjetek énhozzám..., én megnyugosztlak titeket” (Mt 11:28). A zsolttáros szavai ugyanezt a gondolatot fejezik ki: „Csillapodjál le az Úrban és várjad őt...” (Zsolt 37:7). Ésaías próféta a következőkről biztosít bennünket: „Csöndességben és reménységben” lesz erősségetek (Ésa 30:15). Ezt a nyugalmat korántsem a tétlenségben találjuk, mert hisz magában a meghívásban benne foglaltatik már a felszólítás a munkára: „Vegyétek fel az én igámat... és nyugalmat találtok” (Mt 11:29). A szív, amely állandóan Krisztusban leli nyugalomát, folytonosan és komolyan fog Krisztusért munkálkodni. – *Jézushoz vezető út*, 70–71. o.

Gyakran, mikor szorult helyzetbe kerültek, egész éjjeleket töltöttek buzgó, gyötrelmes imával, könnyek között, Isten segítségéért és azért könyörögve, hogy Igéjére fény derüljön. Amikor megjött a fény, és visszaszorította a fellegeket, milyen öröm és hálás boldogság szállt az aggódó, komoly keresőkre! Isten iránti hálánk olyan teljes volt, mint a világosságért elrebegett buzgó, éhező kiáltásunk. Néha éjjel nem bírunk aludni, mert a szívünk túlcordult az Úr iránti hálától és szeretettől. – *Bizonyságtételek*, 3. köt., 326. o.

A Megváltó teljesen mások szolgálatára szentelte életét, de szükségét érezte annak, hogy olykor szakadatlan munkálkodásával és az emberek bajainak kezelésével felhagyva Atyja felé forduljon, nála megpihenjen, és zavartalanul beszélgessen vele. Amikor az Őt követő tömeg eltávozott, kiment a hegyekbe, és ott, ahol egyedül volt Istennel, imában öntötte ki a szívét: e szenvedő, bűnös, szegény emberekért imádkozott.

Amikor Jézus Krisztus azt mondta a tanítványoknak, hogy „az aratni való sok, de a munkás kevés”, nem szakadatlan munkálkodásra sür-

gette őket, hanem erre: „Kérjétek azért az aratásnak Urát, hogy küldjön munkásokat az Ő aratásába” (Mt 9:38). Kimerült munkásaihoz ma is olyan szánakozva szól, mint első tanítványaihoz egykor: „Jertek el csupán ti magatok... és pihenjete meg egy kevésé.” – *A nagy Orvos lábnyomán*, 58. o.

Június 25., csütörtök – Memorizálás és éneklés

Az értelemnek élő, növekvő érdeke legyen a bibliai igazságokkal való feltöltekzés. Az így nyert drága ismeret gátat emel a lélek körül. Bár kísértések támadják, mégis szilárd bizalmuk lesz Jézusban a róla való ismeret által, aki dicsőségre és erényre hívta el őket. – *Tanácsok a szombatiskolai munkához*, 36. o.

Attól fogva, hogy szülei Jézust a templomban találták, az életútja rejtély volt számukra. Nem szállt vitába, példája mégis állandó lecke volt. Úgy tűnt, hogy elkülönül az emberektől. Akkor voltak boldog órái, ha egyedül maradt a természettel és Istennel. Valahányszor megengedték, munkahelyéről a mezőkre ment, hogy a zöld völgyekben elmélkedjen, és közösségben legyen Istennel a hegyoldalban vagy az erdő fái között. A hajnal gyakran félreeső helyen találta, elmélkedve, az Írásokat kutatva vagy imádkozva. E csendes órák után visszatért otthonába, hogy végezze kötelességeit, és példát adjon a türelmes munkára. – *Jézus élete*, 89. o.

Isten bármilyen kedélyállapotot, bármilyen magatartást szelíddé és kereszténnyé tud változtatni. A hit gyakorlása által teljesen elszakadhattok mindattól, ami nincs összhangban akaratával, és ezzel a megnyet lehozzátok földi életetekbe. Ha így jártok el, akkor minden lépésetek örömteli lesz. Amikor majd az ellenség megpróbál homályt borítani a lélekre, énekeljete és beszéljete a hitről, s meglátjátok, hogy a fény visszatér hozzátok.

Rajtunk múlik, hogy a nehézségeknek vagy az örömmek engedünk szabad utat. Ha megengedjük, hogy a nehézségek és a földi hiábavalóságok miatt nyomasztó gondolatok legyenek úrrá rajtunk, a szívünk hitetlenséggel, szomorúsággal és borúlátással telik meg. Ha azonban gondolataink és érzelmeink a mennyek felé irányulnak, Isten hangja szólítja meg a szívünket, s így elmaradnak a kételyek, a gonosz gondo-

latok szertefoszlanak, és helyüket átveszik az Üdvözítőt dicsőítő szavak. Akik Isten nagy adományainak örvendeznek, és még a legapróbb ajándékaira is odafigyelnek, örömmel övezik fel derekukat, és szívük az Úrnak énekel. Akkor örömet lelnek a munkában, s így szilárdan megállnak majd a küldetésben. Szelíd vérmérséklettel és bizakodó lélekkel fognak rendelkezni. – *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 233–234. o.

„Beszélgetvén egymás között zsoltárokbán és dicséretekben és lelki énekekben, énekelvén és dicséretet mondván szívetekben az Úrnak.” (Eféz 5:19) A dicsőítő ének mennyei légkört idéz, és amikor a menny megérinti a földet, akkor zene és ének csendül. Az újonnan teremtett földön, ahol minden szép és tökéletes volt, Isten jóváhagyó tekintete láttára „együtt örvendezének a hajnalcsillagok, és Istennek minden fiai vigadozának” (Jób 38:7). És az emberek szíve a mennyel összhangban Isten jóságára válaszolva dicsőítő éneket énekel. – *The Faith I Live By*, 242. o.

Június 26., péntek – További tanulmányozásra

Jézushoz vezető út: „Az ima: magasztos kiváltságunk” című fejezet.